

ΤΟ ΠΟΙΗΜΑ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Δώσατε φίλοι προσοχή σ' αυτά ποῦνε γραμμένα
 Γιατὶ εἶν' ὄλα ἀληθινὰ πράγματα γινουμένα.
 Ἄχ πῶς ἑκαταντήτατε ἔρμυι Κεραλλονίτες
 Ποῦ γιὰ νὰ πιάσετε δουλιὰ γυρεύετε μεστίτες,
 Ἐπήγατε καὶ βρίκατε τὸν Γιώργο τὸν Κοκοῦτη
 Ποῦ τὰ Ἰγγλέζικα ἤξευρε διὰ νὰ σὰς γλυτώτη.
 Τοῦ δώσατε πέντε τάλληρα διὰ ναύλους νὰ ἐρωτήτη
 Κι' αὐτὸς τὰ ἐδαπάνητε ὄλα εἰς τὸ μεθύτη,
 Κι' ἀφοῦ τὰ ἐτελειώσατε ἐγύρισε ὀπίσω,
 Γιὰ σὰς τοὺς λέγει βρέ παιδιὰ καὶ ἐγὼ μὲ σὰς θὰ ζήτω.
 Καὶ ἡ κουμπανία μὸδωσατε ἀπάντησιν τελεία
 Νὰ πάρω μιὰ τριανταργιὰ νὰ πιάσουν ἐργασία,
 Γιὰ νὰ με ὀμως σύγουρος μὴπως καὶ μὲ γελᾶτατε
 Πέντε τάλληρα ὁ καλ' εἰς πρέπει νὰ καταβᾶρτε.
 Δὲν εἶναι σκέψη ἀπὸ μιαλὸ οὔτε ἀπὸ κεφάλι
 Καὶ θὰ μὰς τὰ καταχραστῆ ὁ Γιώργης τοῦ Μιχάλη,
 Ἕνας τοῦ ἄλλου ἔλεγε, ἐγὼ θὰ τοῦ τὰ δώσω
 Καὶ ἀπὸ πέντε τάλληρα ἐγὼ δὲν θὰ γλυτώσω.
 Καὶ δὲν θὰ τὰ καταχραστῆ γιὰ νὰ μὰς ἀπατήτη
 Γιὰ νὰ μὰς πάρη τὰ λεπτὰ νὰ πάη νὰ μεθῆτη.
 Καὶ πείγαν καὶ τὸν εὐρηξαν ὄλοι οἱ ἀδελφοὶ τοῦ
 Γιὰ νὰ τὸν ἐπληρώσουνε νὰ πάνε ὄλοι μαζί του
 Μὲ Βάσσα τὸ Δρακόπουλο ἦτανε συγχισμένοι
 Μεσηταργιὰ ἔβαλε μαζί του νὰ πηγαίη.

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΙΕΘΥΡΙΟΥ

Ὁ Χονδρομάρος τοῦ ἔλεγε ἔχουμε τὸν Μαράτον
 Ὅπου ἐπληρώθηκ' εἰς εἴκοσι νομάτους,
 Καὶ ἂν δὲν ἐπαρκοῦν καὶ αὐτὰ ἔχουμε τὸν Δραγάνη
 Ποῦ ὅσα παραλείπουνε ὅλα αὐτὸς τὰ βάνη.
 Καὶ ὁ Μιχάλης ὁ Σπαθῆς μὲ τὸν Μιχαλιτσίνο
 Εὔγε τους ποῦ ἀπέκτησαν προστάτη Πυργιτιάνο,
 Καὶ ἔμπυτε ἴσ' ἀ λόγια του τὸν Σταῦρο Παπαδάτον
 Πῶς θ' ἀναχωρήτουνε μέτα ἔπὸ τὸ Σαββάτο,
 Πιῦ κρεμσαμένον νὰ σὲ ἰδῆ πεντάρη δὲν χαλαεῖ
 Καὶ ὅμως πέντε τ' ἄλληρα ὁ Γιώργης τὰ γλεντάει.
 Δὲν σὰς πολυλογῶ λοιπὸν τὰ δυστυχήματά τους
 Τοὺς κάμνει καὶ μπαλάρουνε καὶ τὰ παπλώματά τους,
 Ἔμασαν ταῖς βαλίγγιες τους εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον
 Τὸν Γιώργο περιμένουνε γιὰ νὰ τοὺς πᾶη στὸ πλοῖον.
 (Γιώργος). Τὰς 5 περιμένετε στὸ πλοῖον γιὰ νὰ μπῆτε,
 Στὸν Ὀλφρον ὅταν φθάσετε ἐκεῖ θὰ κοιμηθῆτε,
 Καὶ ἡ πέντε ἐβαρίτανε, ἤλθανε καὶ ἡ ἔξη
 Τὸν Γιώργο περιμένουνε ἕως ὅτου νὰ φέξῃ.
 Δευτέρη ἐξημέρωνε νὰ μὴ χε ξημερώτῃ
 Ποῦ ἦλθε τὸ δυσύχημα καὶ ἔχασαν τὸν Μπότῃ (μεσίτης).
 Γεράσιμος δὲ ὁ Σπαθῆς ποῦ εἶναι συγγενῆς του
 Ἄμφισθαλε τὰ μέγιστα μὴ χάσῃ τὴν ζωὴν του,
 Μήπως καὶ τὸν πιάτουνε στοῦ Ρακεντζῆ ποῦ πάει
 Καὶ τότε αὐχιονίτουνε πῶς χρήματα βαστάει.
 Τὸν Χονδρομάρο ἔβαλαν γιὰ νὰ τηλεφωνίσῃ
 Καὶ ὄλους τοὺς Ἀστυφύλακας νὰ τοὺς εἰδοποιήτῃ.
 Τέλος δὲν σὰς πολυλογῶ, τοὺς πῆρε τοὺς παραδες
 Καὶ εἰς τὸν δρόμον τοὺς ἄφησε σὰν νάτανε χηράδες,

Καὶ ταῖς βαλίγγιες πήρανε καὶ τὰ σακιά εἰς τοὺς ὄμους
 Καὶ ὄλοι ἐπκορπίτανε σὰν σκύλοι μὲς τοὺς δρόμους.
 Καὶ ταῖς βαλίγγιες βλέποντας ὄλοι οἱ Ἀμερικάνοι
 Γιὰ νὰ ἰδῆτε πράγματα ποῦ ἡ Εὐρώπη βγάνει.
 Ὁ Δελλαπότης ἔλεγε ἂν στὴν πατρίδα πάει
 Θὰ εἶναι ἀριλότιμος τὸ βόδι θὰ τοῦ φάει.
 Εἰς τοῦ Χαράκτη γράμματα στὴ μιὰ μεριά στὴν ἄλλη,
 Γίδα νὰ μὴν ἀφήτουνε εἰς τοῦ Κουτσομιχάλη.
 Δὲν σὰς τὸ εἶπα βρὲ παιδιὰ πῶς εἶναι πρῶτος ψεύτης
 Γιατὶ καὶ ὁ πατέρας του ἦτανε γυδοκλέφτης,
 Διότι ἀπὸ τὸν καιρὸ ποῦ κάνει τὸν τσοπάνη
 Τοῦ ἔμεινε ἡ γιακέτα του μὲ δίχως μπουστομπάνι.
 Δὲν ἐντρέπεται τὰ μούτρα του οὔτε καὶ τὸ κορμί του
 Ποῦ εἰς τοὺς δρόμους ἔμειναν ὄλοι οἱ χωριανοὶ του.
 Ἔχω πρωτοπαλήκαρο τὸν Βέττο τὸν Θεοδότῃ,
 Αὐτὸς εἶν' ἐπιτήδιος γιὰ νὰ τὰ διαδώτῃ.
 Καὶ ὁ Λεωνίδας τοῦ ἔδωτε τὰ πέντε τ' ἄλληρά του
 Καὶ τ' ἄφησε τὴν βιόλα του καὶ τὴν βιολόβεργά του,
 Τ' ἄφησε τὸ κρεβάτι του καὶ μιὰ παλιοβαλίγγια,
 Διάφορα παλιόρουχα ποῦταν γεμάτα ψῆρα.
 Ὁ Ζῶλος ἂν τὸν ἐπιανε ἤθελε τὸν ξεσκλήτῃ
 Καὶ χρόνους δεκατέσσαρους δὲν θὰ τὸν λησμονήτῃ.
 Σκέπτεται καὶ ἀπεφάσιτε τοῦ Ζαχαρῆ νὰ γράψῃ
 Νὰ πᾶη νὰ βάλῃ μιὰ φωτιά τὸ σπήτῃ νὰ τοῦ κάψῃ.
 Ὁ Ψῆκος ὁ κακόμοιρος ὅπου χατομεράει
 Τὸδωτε πέντε τ' ἄλληρα καὶ ἀκόμη τὰ χρυστάει.
 Ὁ Δελλαπότης ἔλεγε ἀπ' τοῦ Νικολοβγένῃ
 Θὰ κάψῃ τὸ καλύβη του πίσω στὸ Παλιστέρῃ.

Ὁ Νικόλαος ὁ Μέρτζανος ἀπ' τὴν στενοχωρία
 Ἔβγαλε τὸ μουττάκι του καὶ εἶνε ἀειδία,
 Ὅποιος καὶ νὰ τὸν ἰδοῦ ἀρχίζει νὰ γελᾷ
 Ἐγείνηκαν τὰ μούτρα του σὰν νὰ μυρολογίῃ.
 Ἡ Ἀμερικὴ ἐμάζευσε ὅλα τὰ παληκάρια
 Δὲν θὰ ξαναπατήσουμε πλέον εἰς τὴν Ἑλλάδα.
 Ἐβούλιαξε ἡ Ἀμερικὴ ἔχασε καὶ ταῖς λίρες
 Καὶ οἱ καυμένοι οἱ Γρεκοὶ εἶνε γεμάτοι ψῆρες.
 Γιατὶ φιλότατη μου Ἑλλάς δὲν στέρνεις τὰ Καράβια
 Νὰ φέρῃς ἐξ Ἀμερικῆς ὅλα τὰ παληκάρια.
 ὦ! γλυκυτάτη μου πατρίς μὴ μᾶς ἀληθμονήτης
 Γιατὶ θὰ ἔρθῃ ἕνας καιρὸς νὰ μᾶς ἀποζητήσης.
 Καὶ ὡς τὸν Ἄσωτον υἱὸν γράψε μας στὰ χαρτιά σου
 Ποῦ περιπλανήθημεν καὶ εἰμεθα μακρὰν σου.
 Τώρα μετενοήσαμεν ἀλλὰ δὲν μᾶς ἀξίζει
 Καὶ ἔχει δίκαιον ἡ Πατρίς νὰ μὴν μᾶς ὑπερασπίζει.
 Ἡμάρτομεν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἰς σὲ γλυκιά Πατρίδα,
 Πρέπει διὰ τὰ τέκνα σου νὰ λάβῃς τὴν φροντίδα,
 Νὰ στειλῇς τὰ πολεμικὰ νὰ πάῃς τὰ παιδιὰ σου
 Ποῦ εἶν' ἀξιολύπητα καὶ εἶνε πολὺ μακρὰν σου.
 Μανάδες πῶχετε παιδιὰ δώστε τους τὴν εὐχὴν σας
 Καὶ εἰς τὸν Θεὸν νὰ κάνετε δι' αὐτοὺς τὴν προσηυχὴ σας.
 Ἔως ἐδῶ τὸ ἐτύνηταξαι καὶ τώρα διαμείνω
 Καὶ ἀπ' τὴν πατρίδα συνδρομὴ νὰ εἶδω περιμένω.
 Καὶ ἂν δὲν τὸ ἐτύνηταξαι καλὰ νὰ με συμπληθῆμένος
 Ολίγα γράμματα ἔμαθα δὲν εἶμε σπουδασμένος.
 Ἐξ Ἀμερικῆς.

Σπουρέδων Π. Χοντρομέρος

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΥ

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΜΕΤΡΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ ΣΖ Φ14 0006